

OPSPORING EN POLITIE / POLICE AND INVESTIGATION (2)

Nationaal veiligheidsbeleid: eindelijk opnieuw geïntegreerd?WILLY BRUGGEMAN^a^a Voorzitter federale politieraad (Corresp.: willy.bruggeman@moerbeke.be).**1. ALGEMEEN**

De kadernota integrale veiligheid (KIV) vormt een strategisch beleids- en referentiekader voor alle actoren die vanuit hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden en hun maatschappelijke doelstellingen een bijdrage kunnen leveren om tot een effectieve veiligheidsaanpak te komen. Deze KIV werd sinds 2014 niet meer geactualiseerd.

Daar wordt nu aan verholpen door weldra een nieuwe KIV te publiceren. Zo kunnen alle veiligheidsoverheden en -diensten zich hiernaar richten bij het benaderen van veiligheidsproblemen. Dit heeft als gevolg dat het beleid integraal en geïntegreerd op een geactualiseerde wijze kan worden gevoerd en dit door iedere actor van de gehele veiligheidsketen, van preventie en repressie tot nazorg.

Op basis van het samenwerkingsakkoord van 7 januari 2014 (SWA)² werd een wettelijk kader gecreëerd voor deze KIV in relatie tot het Nationaal veiligheidsplan (NVP). Meer algemeen werden het veiligheids- en handhavingsbeleid in het gefederaliseerde België, alsook de werkwijze en verantwoordelijkheden nader gepreciseerd.

Dit samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid, heeft tot doel de samenhang van het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid te verbeteren door de deelstaten, wat betreft de materies die onder hun bevoegdheid vallen, nauwer te betrekken bij dat beleid (art. 1 SWA).

De wet van 12 mei 2014 (BS 17 juni 2014) heeft de nieuwe procedure voor zowel de KIV als voor het nieuwe Nationaal veiligheidsplan (NVP) geofficialiseerd.

Ingevolge art. 7 van de WGP 'verleent de federale politieraad een gemotiveerd advies over het ontwerp van Nationaal veiligheidsplan, en zal de uitvoering ervan geregeld evalueren'.

De KIV bepaalt aldus conceptueel en inhoudelijk alle andere beleidsdocumenten, zowel op het vlak van de uitgangspunten, als inzake de prioriteiten van het veiligheidsbeleid.

Het strafrechtelijk beleid van de minister van Justitie, hierin bijgestaan door het College van procureurs-generaal, de parketplannen die, in het verlengde hiervan, door de procureurs des Konings op arrondissementeel niveau worden ontwikkeld, de politieplannen (het nationaal veiligheidsplan (NVP), het zonaal veiligheidsplan (ZVP), en eventueel het lokaal veiligheidsplan (LVP)) en het veiligheidsplan van het Brusselse Gewest, vormen in die zin alle een afgeleide van de KIV en dienen zich conceptueel en qua prioritaire veiligheidsfenomenen maximaal hiernaar te oriënteren.

Op die manier worden zowel de onderlinge samenhang tussen al deze beleidsdocumenten, als het verticaal geïntegreerd veiligheidsbeleid over de diverse beleidsniveaus (federaal, regionaal, zonaal en/of lokaal) verzekerd. Ook afstemming met het veiligheidsbeleid, de veiligheidsdocumenten, de regelgeving, de verdragen en akkoorden op het Europees en

¹ De Federale Staat betuigde haar instemming met dit samenwerkingsakkoord bij wet van 12 mei 2014 (BS 17 06 2014); de Vlaamse Gemeenschap bij decreet van 25 april 2014 (BS 25 04 2014); de Franse Gemeenschap bij decreet van 3 april 2014 (BS 25 05 2014); het Waalse Gewest bij decreet van 24 april 2014 (BS 23 05 2014) en de Duitstalige Gemeenschap bij decreet van 6 mei 2014 (BS 31 07 2014).

internationaal niveau, wordt waar mogelijk en opportuun meegenomen in de veiligheidsketen van elk fenomeen.

Zowel de KIV als het nieuw in ontwerp zijnde NVP 2015-2019 zijn gebaseerd op het nationaal veiligheidsbeeld opgemaakt door de diensten van de federale politie.

Verwacht wordt dat medio 2016 beide beleidsdocumenten in werking kunnen treden. Er mag nu al gesteld worden dat dit eigenlijk eerder had gemoeten, mede om reden dat het vorige NVP eind 2015 afliep.

Ook is het zo dat de zonale veiligheidsplannen voor de periode 2014-2019 gelden, wat impliceert dat deze waar nodig dienen aangepast en bijgestuurd om zo aan te sluiten bij de KIV en het NVP.

2. KADERNOTA INTEGRALE VEILIGHEID (KIV)

De bevoegdheid om de KIV vorm te geven, werd bij de federale Ministers van Justitie en Binnenlandse zaken gelegd. Zij leggen een ontwerp-kadernota, voorbereid door een werkgroep van experts, voor aan de Interministeriële Conferentie (IMC) Veiligheids- en Handhavingsbeleid (art. 7 en 9 SWA).

De KIV staat voor een integraal veiligheidsbeleid, dat vertrekt vanuit een verticaal en horizontaal geïntegreerde aanpak.

Bij de totstandkoming van de KIV is er nu voor gekozen om de regeringen van de deelstaten van bij het begin bij de werkzaamheden te betrekken. Ook de Nationale Veiligheidsraad werd conform het Regeerakkoord² van bij de voorbereiding bij dit initiatief geassocieerd. Tot slot moet ook het College van Procureurs-generaal, in aanwezigheid van de minister van de deelstaten, een advies formuleren (art. 10 SWA).

De nu voorliggende KIV (document nog steeds in ontwerpversie) verwijst onder meer naar de regeerakkoorden van de Federale regering³ en van de regeringen van de deelstaten en kan in die zin beschouwd worden als een beleidsdocument dat representatief is voor de lopende legislatuur. Ook werd rekening gehouden met het Europees integraal veiligheidsbeleid⁴.

In deze context is in het voorjaar 2015 een stuurgroep opgericht om in opdracht van de beide ministers collegiaal het project aan te sturen. Twee universiteitsprofessoren, met name em. prof. dr. Cyrille FIJNAUT en prof. dr. Brice DE RUYVER vervulden deze stuurgroep en zitten de expertengroep die werd opgericht om de beslissingen van de IMC inzake het veiligheids- en handhavingsbeleid voor te bereiden, voor. Eigen aan het integrale en geïntegreerde karakter van het concept van integrale veiligheid, is deze expertengroep multidisciplinair samengesteld.

Daarnaast hebben ook de deelstaten hun vertegenwoordigers afgevaardigd in de expertengroep. Deze afvaardigingen zijn geregeld voor het kabinet van de minister-president van de Vlaamse Regering; het kabinet van de minister-president van Wallonië; het kabinet van de minister-president van de Federatie Wallonië-Brussel; het kabinet van de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; het kabinet van de Vlaamse viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en armoedebestrijding; het kabinet van de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap; het kabinet van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin; het kabinet van de minister van Hulpverlening aan de Jeugd, Justitiehuzen en Promotie van Brussel, belast met de voogdij over de Franse

² Federaal regeerakkoord, 9 oktober 2014.

³ Federaal regeerakkoord, 9 oktober 2014.

⁴ ECIM 2014-2017.

Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest⁵; de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF); het Brussels Observatorium voor Preventie en Veiligheid en de referentieofficier belast met de invoering van de samenwerkingsverbanden tussen beide politieniveaus (lokaal/federaal).

In het ontwerp worden uitdagingen gedefinieerd die doorheen de aanpak van meerdere fenomenen heen lopen en dus een transversaal karakter hebben.

Het betreft:

- een optimale bestuurlijke aanpak van de georganiseerde criminaliteit, waarbij de wettelijke mogelijkheden van de bestuurlijke overheden en diensten om bestuurlijk te handhaven, en al dus preventief, protectief en reactief op te treden tegen ernstige criminaliteit optimaal kunnen worden aangewend, zonder dat dit een verschuiving van bevoegdheden inzake opsporing en vervolging omvat van het gerechtelijke naar het bestuurlijke niveau. Daarbij is een performant en coherent wettelijk en institutioneel kader nodig dat de informatie-uitwisseling tussen de bestuurlijke en de gerechtelijke overheden en diensten, in welomschreven gevallen, mogelijk maakt, binnen de grenzen van de rechtstaat;
- het gebruik van het internet als (faciliterend) instrument bij het plegen van misdrijven;
- het valselijk gebruik maken van een identiteit om misdrijven te plegen;
- een buitgerichte aanpak door een systematisch en doorgedreven financieel onderzoek naar de misdrijven met een financiële impact;
- een maximale internationale samenwerking, fenomeenmatig, bestuurlijk en strafrechtelijk, en dit op de verschillende niveaus.

Ook worden door de Federale regering en de regeringen van de deelstaten tien clusters van veiligheidsfenomenen naar voren geschoven als belangrijke veiligheidsthema's waarvoor een integrale en geïntegreerde aanpak, over de verschillende bestuursniveaus en de gehele veiligheidsketen heen, onontbeerlijk is om tot een effectieve beheersing van de problematiek te kunnen komen.

De weerhouden clusters en veiligheidsthema's zijn:

- radicalisering, gewelddadig extremisme en terrorisme (m.i.v. polarisering);
- mensensmokkel en mensenhandel;
- een geactualiseerd integraal en geïntegreerd drugsbeleid;
- sociale en fiscale fraude;
- cybercrime en cybersecurity;
- geweldscriminaliteit, aantasting van persoonlijke integriteit en discriminatie;
- georganiseerde eigendomsriminaliteit en illegale goederentraffieken;
- leefmilieu;
- verkeersveiligheid; en
- overlast.

De ministers van Justitie en van Veiligheid en Binnenlandse Zaken engageren zich ertoe om de uitvoering, de monitoring en de evaluatie ervan te verzekeren namens de actoren in de veiligheidsketen.

Het KIV zal op jaarlijkse basis worden opgevolgd en indien nodig bijgestuurd.

5 Ingevolge de zesde staatshervorming wordt op het niveau van het Administratief Arrondissement Brussel Hoofdstad een Gewestelijk Veiligheidsplan uitgewerkt (wet van 6 januari 2014). Zie ook art. 37bis van de Wet Geïntegreerde Politie.

3. HET NATIONAAL VEILIGHEIDSPAN (NVP)

Het NVP is gebaseerd op art 4 WGP.

Het NVP 2015-2019 is nu in volle voorbereiding en de federale politie is belast met het uitwerken van een ontwerp NVP. Nieuw is nu dat de KIV leidinggevend wordt en het NVP daarop aansluit.

Het geïntegreerd samenwerken tussen de lokale en de federale politiediensten onderling blijft uiteraard de ruggengraat van het Belgische politiemodel.

Ook nu wordt voor een exhaustieve benadering gekozen, waarbij zowel lessen uit het verleden, als voorzienbare (verwachte en geplande) initiatieven (door de overheid, door de politieleiding) samen worden benaderd. Ook alle maatregelen die de Regering genomen of aangekondigd heeft, worden mee opgenomen in dit veiligheidsplan. Dit is onder andere het geval voor de optimalisering van de federale politie en deze optimalisatie is nog niet voleindigd. Het vereenvoudigen van haar structuur, het verminderen van de overhead en het vrijmaken van capaciteit op het terrein blijven aandacht- en verbeterpunten.

Het Evaluatierapport Nationaal Veiligheidsplan 2012-2015⁶ is mede inspirerend bij het inrichten en later ook uitvoeren van dit nieuwe NVP. Zoals eerder aangegeven in deze evaluatie en mede gebaseerd op het 'Evaluatierapport 10 jaren politiehervorming'⁷ mag vastgesteld worden dat de geïntegreerde werking van de politie over het algemeen goed functioneert.

Toch staat deze samenwerking (vaak) onder druk, zeker ook in die gevallen dat de federale politie niet de verwachte steun kan leveren. Het verleden leert ook dat vermeden moet worden dat er een te grote verzelfstandiging ontstaat binnen de lokale politie, meer bepaald bij de grotere korpsen.

Alleszins blijven inspanningen nodig binnen alle componenten van de geïntegreerde politie om het NVP voldoende draagvlak te geven, vooral nu het NVP gebaseerd is op een KIV (zie punt 2 hiervoor), kadernota die mede op basis van het aansluiten op de hervormingen inzake gewestvorming, heel wat verschilt van de vorige editie.

Van de politie wordt verwacht dat zij niet alleen een actieve en loyale partner is in dit veiligheidsgebeuren, maar dat zij voor bepaalde fenomenen het voortouw neemt bij de te coördineren acties. Dit heeft duidelijke implicaties op de inhoud van het NVP.

Strevend naar een excellente politiezorg⁸ werden door de politiediensten trouwens heel wat initiatieven genomen, maar er blijft zeker op vele punten nog ruimte voor verbetering en vernieuwing.

Zoals ook aangegeven in de 'Visie voor de politie 2025' dient bij dit alles verder gestreefd naar het realiseren van een excellente politiezorg op basis van een netwerkend politiemodel met een generalistische taakstelling, die politiek overlegt en beslist beleid uitvoert, netwerkt voor technologie en informatie, overlegt internationaal beleid toepast maar een visie heeft op de eigen bijdrage, die aansluiting zoekt tussen internationaal en lokaal en die onder democratisch toezicht staat⁹.

Alle politiediensten concretiseren op basis van de KIV en het NVP (en de zonale veiligheidsplannen) hun inbreng in de integrale en geïntegreerde veiligheidsketen. Zij dragen op deze manier bij tot de integrale en geïntegreerde aanpak van zowel de weerhouden fenomenen

6 Door de Federale politieraad op 27 augustus 2015 overgemaakt aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse zaken en de minister van Justitie.

7 BRUGGEMAN, W., DEVROE, E. & EASTON, M. (2010). *Evaluatierapport 10 jaren politiehervorming*. Reeks Panopticon Libri, nr. 4.

8 Excellente politiezorg, in D. VAN AERSCHOT, *Optimale bedrijfsvoering bij de politie, Blauw beter op straat*. Antwerpen: Maklu, 2008.

9 Zie 'Visie voor de politie 2025'.

menen, programma's en projecten, als tot het implementeren van de zogenaamde transversale thema's.

Na het opheffen van CGL en na het creëren van het Coördinatiecomité van de geïntegreerde politie (CCGPI)¹⁰ kan de belangrijkheid van dit Comité niet onderschat worden.

Maar, er is zeker nood aan initiatieven om de werking van dit Comité te verbeteren, zowel wat het interne draagvlak van de advisering betreft, als de daadkracht om afspraken door te zetten binnen de lokale politiediensten.

De werking van dit comité is trouwens ook een waardemeter in welke mate de politiediensten gezamenlijk in staat zijn om afspraken te maken en deze ook op een coherente wijze uit te voeren, en in welke mate bij ontstentenis daarvan overheidsinmenging nodig is.

Op basis van de beleidsnota Veiligheid en Binnenlandse zaken van 4 november 2004 moet de (federale) politie, blijvend inzetten op¹¹ het:

- samen met de opleidingsscholen verbeteren van de opleidingen;
- verder uitbouwen van het huis voor leiderschap;
- ontwikkelen van een competentiemodel voor de geïntegreerde politie;
- ontwikkelen van een modern, coherent en aantrekkelijk loopbaanmanagement;
- verder opvolgen van de evolutie van de populatie van de geïntegreerde politie, het bepalen van de behoeften 'jaarlijkse werking' en het maken van voorspellingen over de uitstroom, in het bijzonder ingevolge pensionering. Een beter personeelsmonitoringsplan moet dit alles ondersteunen;
- rationaliseren van het systeem van toelagen en vergoedingen en het samen met de overheid streven naar een systeem van functionele verloning (zie Regeerakkoord).

Zoals aangegeven in de 'Visie voor de politie 2025' moeten hiervoor nieuwe medewerkers aangetrokken worden die eerst generalist zijn, autonoom kunnen functioneren, team- en netwerkgericht kunnen werken, met kennis van technologie en ICT optreden, informatiebewust denken en handelen, verschillende talen spreken, openstaan voor andere culturen en geloven in evaluatie en verantwoording.

De uitvoering die aan de KIV gegeven wordt, zal mede bepaald worden door de budgettaire toestand waarin de federale politie zich bevindt, zeker als er nieuwe opdrachten bijkomen.

De federale politieraad heeft meerdere malen gewezen op het feit dat door (te?) zware besparingen, de werking van de federale politie fundamenteel kunnen aangetast worden, zelfs in die mate dat het model van geïntegreerde politie uit balans kan gebracht worden. Dit is zeker een aandachtspunt voor de Regering, wil men het politiemodel qua werking en samenhang op peil houden.

2. HET KERNTAKENDEBAT

Het kerntakendebat komt zomaar niet uit het niets te voorschijn.

Eerder al kwam de zogenaamde Commissie De Ruyver¹² met een aantal voorstellen en aanbevelingen voor de politie en haar overheden. Een volgende stap werd gezet met de optimalisatie van de geïntegreerde politie (in het bijzonder die van de federale politie) in 2014, wat aanleiding gaf tot de tweede politiehervorming met de Optimalisatiewet van maart

¹⁰ Wet van 26 maart 2014.

¹¹ Zie Algemene beleidsnota federale politie en geïntegreerde werking Veiligheid en Binnenlandse zaken, Doc 54 1428/004 van 4 november 2015.

¹² Commissie ter begeleiding van de politiehervorming op lokaal niveau (Koninklijk besluit van 21 maart 2003 betreffende de Commissie ter Begeleiding van de politiehervorming op lokaal niveau – BS 28/04/2003).

2014¹³. De structuur van de federale politie werd hierdoor sterk vereenvoudigd en voor de lokale politie werd schaalvergroting aangemoedigd. Zoals ook vermeld in het Regeerakkoord moet deze optimalisatie, enerzijds nog verder worden doorgevoerd door de federale en anderzijds, eigenlijk nog worden opgestart voor de lokale politie.

De (kern)taken van de politie werden wettelijk verankerd in de wet op de geïntegreerde politie (WGP, 1998) en in de gewijzigde Wet op het Politieambt (WPA).

In 2006 verscheen al een omzendbrief¹⁴ die de politie aanzet om de administratieve werklast te vereenvoudigen en om taken te herverdelen binnen (van operationeel personeel naar CALOG) en buiten de politie (naar andere diensten).

Deze omzendbrief was nuttig, maar laat nog te veel vrijheid bij het overdragen of behouden van taken. Eenduidige criteria en keuzes zijn aangewezen.

Het kerntakendebat van de politie is aldus een logisch gevolg van wat de voorgaande jaren ter discussie stond.

Minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid J. Jambon werkte voorstellen uit op basis van het rapport van de taskforce ‘Kerntakendebat politie’.

De minister ziet drie categorieën van taken:

- taken die als de echte sleuteltaken van de politie kunnen worden beschouwd;
- taken die ooit belangrijk waren maar nu niet meer nodig zijn; en
- taken die ook door andere instanties (openbare diensten of privéfirma's) kunnen worden uitgevoerd.

De Regering heeft eind 2015 in dit dossier een aantal beslissingen genomen. Het uitvoeren van deze beslissingen zal zeker ook de uitvoering van de KIV en het NVP beïnvloeden.

Uit dit kerntakendebat bleek dat nog steeds de grote kracht van de politie, tegelijk hét grootste knelpunt is in de gemeenschapsgerichte politiezorg, zijnde de permanente beschikbaarheid van de politiediensten. De politie is 24/7 beschikbaar en onmiddellijk gevat door de bestuurlijke en gerechtelijke overheden. Taken die beter door gekwalificeerde partners kunnen worden uitgevoerd (uit de zorgsector of de wetenschappelijke sector bijvoorbeeld), worden aan de politie opgelegd. Burgers vragen steeds vaker om onmiddellijke acties.

Een ander probleem bij de integrale aanpak is de accountability en de resultaatmeting van elke veiligheidspartner op zich en van de ketenaanpak globaal. Meer efficiëntie bij de ene veiligheidspartner resulteert bijvoorbeeld niet noodzakelijk in betere veiligheidseffecten op langere termijn. Paradoxaal genoeg betekent de verbetering van de eindresultaten van de ene veiligheidspartner soms dat een andere partner minder (kosten)efficiënt moet functioneren. Ook brengen initiatieven van de ene partij meer activiteiten bij de andere partij mee (bv. APO).

De maatregelen die nu n.a.v. het kerntakendebat het voorwerp waren van regeringsbeslissingen zijn: afbouwen van het steunmiddel politie te paard, oprichten van een nieuwe directie ‘bewaking en bescherming bij de federale politie’ met inbegrip van het huidige veiligheidskorps, synergieën met defensie inzake de luchtsteun, het herbekijken van de huidige tarieven voor begeleiding waardevervoer, de optimalisering van de inzet van private bewaking, het uitbreiden van de categorieën van personen gemachtigd tot het in real time bekijken van bewakingscamerabeelden, het invoeren van de elektronisch handtekening, het optimaliseren van de opleiding en de inzet van honden, het stopzetten van het betekenen

¹³ Wet van 26 maart 2014 houdende optimalisatiemaatregelen voor de politiediensten (BS 31/03/2014).

¹⁴ Omzendbrief van 1 december 2006 – Richtlijnen tot het verlichten en vereenvoudigen van sommige administratieve taken van de lokale politie.

van opvorderingsbevelen bij stakingen, het niet meer volledig registreren en uitschrijven van telefoontaps en videoverhoren, het optimaliseren van de afhandeling van processen-verbaal verkeer en van het beheer van flitspalen, het stopzetten van de verkeerseducatie en verkeersparken van de federale politie, het verbeteren van het masterplan infrastructuur federale politie, het stopzetten van de curatieve en controlegeneeskunde (inclusief dieren-geneeskunde), het maximaal outsourcen van de interne postbedeling en het uitbesteden van de verkeersregeling aan de luchthaven.

Een aantal initiatieven kunnen snel doorgevoerd worden. Andere zullen verder voorbereidend werk vergen. Dit alles zou 450 mensen extra inzetbaar voor de lokale politie betekenen, 450 voor de federale politie en 1.660 voor het inrichten van de nieuwe directie bewaking en bescherming.

Alleszins heeft een betere ondersteuning vanuit de federale politie impact op de operationeel in te zetten capaciteit door de lokale politie. Extra ondersteuning wordt gecreëerd op basis van een sterkere algemene reserve, het beter doorstromen van informatie en modernisering van ICT toepassingen en het versterken van de technische politie, het versterken van de wegpolitie, meer investeren in internationale samenwerking en meer slagkracht voor de DSU, CCU, FGP terrorisme en de luchthaven politie.

Er moeten zoveel mogelijk politiemiddelen vrijgemaakt worden én deze vrijgekomen middelen moeten verder geïnvesteerd worden in de kernopdrachten en prioriteiten van de federale politie¹⁵.

De uitkomst van dit debat moet er ook toe leiden dat plaatsen die in de zogenaamde organisatietabel OT3 voorzien zijn, ook effectief ingevuld worden.

Ook moedigt de Regering de samenwerking tussen en het integreren van politiezones verder aan. Via het wetsontwerp betreffende diverse bepalingen voor politie dat kortelings in het Parlement zal worden besproken, wordt de mogelijkheid gecreëerd van een de-fusie gekoppeld aan een navolgende fusie; dit om onder andere te kunnen inspelen op de onder-tussen reeds gewijzigde grenzen van de gerechtelijke arrondissementen.

Verwacht wordt dat een financiële incentive zal gecreëerd worden om zo schaalvergroting in de hand te werken.

Wat de in plaats stelling en de inzet van bijzondere bijstandsteams van de lokale politie betreft, wordt op basis van de GPI 81 een trajectplan uitgewerkt en zijn de diverse opleidingsmodules inhoudelijk ingevuld om vanaf 2016 effectief van start te gaan met eenvoudige opleidingen, dit in samenwerking en constructief overleg tussen de bestaande bijzondere bijstandsteams en de gespecialiseerde eenheden van de federale politie. Dit moet er voor zorgen dat voortaan de inzet, gebruikte technieken en tactieken alsook hun uitrusting maximaal op elkaar worden afgestemd. Uiteindelijk moet deze demarche ervoor zorgen dat de professionaliteit en de kwaliteit van de interventies met bijzondere risicograad gemaximaliseerd worden.

1. Enkele nabeschouwingen wat de inbreng van de politie betreft

De eerdere optimalisatie van de politie voorziet in een coördinatiecomité van de geïntegreerde politie (art. 8 ter WGP), een comité dat kan vergaderen met de raad van burgemeesters, alsook in een overleg platform Justitpol met de gerechtelijke overheden (art. 8 quater, WGP).

Deze coördinatie platformen zijn essentieel voor de goede werking van het geheel. Ook hier is ruimte voor verbetering, wil men deze platformen optimaal laten functioneren. Al-

¹⁵ Zie Algemene beleidsnota federale politie en geïntegreerde werking Veiligheid en Binnenlandse zaken, Doc 54 1428/004 van 4 november 2015.

leszins kunnen deze initiatieven in de toekomst bijdragen tot het meer en beter structureel onderbouwen van de evaluatie van het NVP.

Ook verdient de budgettaire toestand, vooral van de federale politie, blijvende aandacht wil men al deze ambities realiseren.

De federale politieraad is trouwens via haar brief van 11 juli 2011 blijven aandringen op de noodzaak om een aantal fundamentele maatregelen te nemen.

Nadien werd ook de aandacht gevestigd op de gevolgen van de (te?) zware besparingen bij de federale politie waardoor haar werking fundamenteel wordt aangetast en het model van geïntegreerde politie uit balans wordt gebracht.

Ook werden recent voorstellen gedaan om in de toekomst de planlast te verminderen, een voorstel dat ondertussen door de bevoegde ministers werd aanvaard.

Allemaal aandachtspunten die er moeten toe bijdragen om de uitvoering van de KIV en het NVP, wat de politie betreft een grotere kans op doorwerking in de organisaties en een succesvolle werking te realiseren.

RECHTSHULP EN ADVOCATUUR / LEGAL AID AND REPRESENTATION

Conferentie Justitiehuzen 7 december 2015¹

STEVEN GIBENS^a

^a Navorser, Faculteit Rechten, UA (Corresp.: stevens.gibens@uantwerpen.be).

INLEIDING

De 6^e staatshervorming heeft de justitiehuzen en het elektronisch toezicht overgeheveld naar de gemeenschappen. Sinds 1 januari 2015 is de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk voor het budget en het personeel. Deze overdracht moet nog verankerd worden in een Vlaamse decreet. Het proces om tot dit decreet te komen is een opportuniteit om de kerntaken van de justitiehuzen en de visie te herschrijven en definitief vast te leggen. De Vlaamse overheid wil niet over één nacht ijs gaan en heeft de verschillende steekhouders en partners zowel binnen de justitiehuzen als erbuiten bevraagd over hoe zij de justitiehuzen op lange termijn zien. De resultaten van deze bevraging werden op 7 december 2015 voorgesteld in een conferentie over de toekomst van de justitiehuzen. Verschillende sprekers kwamen hier aan bod. Deze bijdrage geeft een samenvatting van de bijdragen en eindigt met een commentaar.

WELKOMSTWOORD

In haar welkomtspeech legde mevrouw MOYKENS, secretaris-generaal van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG), uit dat de conferentie zeker geen eindpunt is, maar een beginpunt is naar een decreet justitiehuzen. Het is eerder een moment waarop een balans wordt opgemaakt aan de hand van een externe bevraging van de steekhouders en partners en van een interne bevraging van de medewerkers van de justitiehuzen. Ze kadderde vervolgens de plaats van de justitiehuzen in de 6^e staatshervorming, wat een politieke beslissing was. De inbedding van de justitiehuzen met een duidelijke justitiële opdracht

¹ Met dank aan collega Johan BOXSTAENS om gebruik te mogen maken van zijn notities die ik naast de mijne kon leggen. Tevens zijn de toespraken en de ppt van sommige sprekers te raadplegen op <http://www.justitiehuzen.be/conferentie-justitiehuzen-op-7-december>